

گزارش صعود به قله گرداب (2832 متر) در ماسوله:

تاریخ اجرا: 93/7/25

سرپرست: بهداد جفرودی

راهنمای رفت: شهرام فرهنگی

جلودار: محمد کاظمی

راهنمای برگشت: میثم نورایی

عقب دار: حمید نور بخش

همنوردان: سارا ملکی - مینا نوری زاد - سپیده فلاحتی - سمیرا عالی - نیما ایمانی - علیرضا سندیانی - شهرام ادیبی - میثم نورایی -

بهروز رسولی - شهرام فرهنگی - بهداد جفرودی - امیر داداشی - داوود کریم بخش (آریا) - حمید نور بخش - محمد کاظمی

دوست دارم چند خطی بنویسم از این مسیر و و زیبایی های کوهستان گیلان و ماسوله. این ها فقط مختصریست از احساساتی که دوست داشتم با شما قسمت کنم. ماسوله برای من همیشه جذاب و زیباست. وقتی قدم به ماسوله می گذارم قله های زیبای آن در ذهنم پشت سر هم ردیف می شوند. من عاشق گدوکم - کله قندی - آسمانکوه - لاسه سر - شاه قله ها شاه معلم استوار...جایی که آسمان و زمین یکی می شوند...جایی که درون دره های عظیم و زیبای آن می توانی زیبایی را ببینی... درختانی که بواسطه پاییز زیبا رنگ های زرد و نارنجی خود را به تماشا گذاشته اند...جایی که دماوند گیلان (تروشوم) رو به گردسایه زیبا دارد و گرد سایه نیز با سری به زیر از روی نجابت به شاه معلم با اقتدار نظر افکنده...وقتی قدم به پیمایش تک تک این مسیر ها می گذاری تازه می فهمی که چقدر خرد و کوچکی در برابر این همه عظمت...این همه زیبایی...این همه نظم و شگفتی...و آرزو می کنی کاش زمان اندکی بایستد... و سرپرست نگوید "یه کم سریعتر بچه ها" ... تا بتوانی با خیالی آسوده چشم در بیکران ها بیافکنی و به رشته کوه ها و صخره ها و جنگل ها و دره ها آنچنان نگاه کنی که یکی شوی ... که غرق شوی در زمان وقتی که حواست و چشمانت زیبا یی ها را می بیند و تو آنچنان در بهت و حیرت فرو می روی که دردی را که از افتادن در مسیر بر تو مانده درک نمی کنی و در سکوت فقط خیره به دور دستها و زیبایی ها و قله های استوار فکر می کنی... این بار گرداب قله ای در پس آسمانکوه... مسیری بکر و فوق العاده زیبا...مسیر دره ها... مسیر زیبایی ها ...

"من" فقط من نیستم این من می تواند هر کوهنورد عاشق کوهستان باشد.

جمعه 25 مهر ماه 93 :

ساعت 3:50 وقتی به بی بی حوریه رسیدم مینی بوس وقت شناس ما آقای بشر دوست آنجا حاضر بود. به همراه سه نفر دیگر سوار شدیم و در مسیر دوستان نیز سوار شدند. ساعت 4:40 از انزلی خارج شدیم. در سنگاچین آقای کاظمی به ما ملحق شدند. یکی از نکات بسیار ارزشمند این صعود که آن را متمایز از سایر صعود ها می کرد حضور بسیار ارزشمند کوهنورد با تجربه و بسیار خوب شهرمان آقای شهرام فرهنگی بود که با ماشین خود با ما همراه بودند. و ما خوشحال بودیم از اینکه می توانیم در این صعود نکات آموزنده و جدیدی را یاد بگیریم.

ساعت 5:20 به سه راه ضیابر رسیدیم و 5:40 در فومن بودیم. ساعت 6:00 به کلرم در 25 کیلومتری ماسوله رسیدیم و 6:32 در ماسوله بودیم. هوا شناسی برای امروز هوای خوبی نداده بود و ما امیدوار بودیم که مه نداشته باشیم ولی باد شدیدی را در بالاتر داشتیم. در یک هوای ابری در ساعت 6:52 با راهنمایی آقای فرهنگی به راه افتادیم. از پلکان مسیر سمت چپ پل بالا رفتیم و 7:45 به دو راه **ایلات زمین – اللندیز** رسیدیم. سمت چپ به دشت اللندیز و سمت راست به ایلات زمین می رود. در این جا آقای فرهنگی روی زمین کروکی مسیر را برایمان کشیدند و توضیح دادند که قله کله قندی را از سه مسیر در ماسوله می توان صعود کرد: 1 – مسیر کوه بن 2 – ایلات زمین 3 – دشت اللندیز. که مستقیم ترین مسیر و کوتاهترین مسیر، مسیر ایلات زمین می باشد و چون از این مسیر گروه ها صعود نمی کنند لذا بسیار بکر و دیدنی می باشد. در این مسیر پاکوب مشخصی نداریم و طبق گفته آقای فرهنگی در پیمودن این مسیر باید سعی کنیم بین **رودخانه** که سمت **راست** ما است و **یالی** که سمت **چپ** ما است در حرکت باشیم در غیر این صورت مسیر را گم خواهید کرد. مخصوصا اگر مه باشد پیدا کردن مسیر بسیار سخت می شود. از ایلات زمین تا قند کله حدود **700 متر** است. (مسیر ما: قند کله – آسمانکوه – گرداب)

پس از صحبت های راهنما به راه افتادیم. کمی بالاتر در مسیر آقای فرهنگی سمت راست را نشان داده و گفتند در پس این درختان انبوه آبشاری بلند حدودا 20 متر وجود دارد که البته از جایی که ما بودیم قابل رویت نبود و حتی خیلی ها از وجود این آبشار اطلاعی ندارند. از مزایای بودن فردی با تجربه در صعود همراه گروه همین است که هر لحظه می توانی یاد بگیری و بر اندوخته هایت بیافزایی. همه ما از اینکه آقای فرهنگی همراهمان بودند بسیار خوشحال بودیم. ساعت 8:22 به یک تک کلبه در سمت چپ مسیر رسیدیم. کمی بالاتر حدود 6 دقیقه بعد (8:28) برای صبحانه در ارتفاع 1465 متری توقف کردیم.

پس از صرف صبحانه در ساعت 8:45 به راه افتادیم. در قسمتی از مسیر آقای فرهنگی سنگ مرمری را از زمین برداشتند و توضیح دادند که چرا همچین سنگی در این منطقه می باشد. ایشان گفتند این سنگها توسط سیلاب ها آورده شده اند و از دسته سنگ های رسوبی هستند که قدمت آنها مربوط به 250 میلیون سال پیش است و توضیحات بسیار مفید دیگری را نیز ذکر کردند. ساعت 9:15 جنگل را پشت سر گذاشتیم و 5 دقیقه بعد وارد منطقه ایلات زمین شدیم. باد شدیدی می وزید. قرار شد از صخره های قبل آنتن (آنتن دکلی بزرگ در مسیر قله قند کله است) کمی دست به سنگ شویم. با راهنمایی آقای فرهنگی و آموزشی که به تک تک ما دادند به سلامت عبور کردیم. ساعت 10:30 به **آنتن** رسیدیم و شدت وزش باد هم زیاد شده بود. آقای فرهنگی به علت کاری که داشتند باید زودتر بر می گشتند در حالیکه ما همه دوست داشتیم در صعود به قله همراهمان باشند. با تصمیم سرپرست دو نفر از بچه ها به همراه آقای فرهنگی از آنتن به سمت پایین برگشتند.

ما دوازده نفری به مسیر ادامه دادیم. با تصمیم سرپرست قرار شد به خاطر کم نیاوردن زمان از پاکوب زیر قند کله و آسمانکوه به سمت گرداب برویم. ساعت 11:45 زیر قله سنگی **قند کله** در ارتفاع 2360 متری بودیم. در این مسیر که مسیر دره ها نام نهادیمش، دره هایی عمیق با درختان زیبا و رنگارنگ در سمت چپ ما قرار داشتند. جاذبه و زیبایی آنها به قدری بود که دوست داشتی به سمت آنها سرازیر شوی... همه به وجد آمده بودیم... آخر چگونه این همه زیبایی را بیان کنم... واقعا نمی توان به قلم آورد. آنچه دیدیم و دیدیم فرای توان من در بیان آن است... همه در سکوت غرق تماشا و عکس گرفتن بودیم... آخر ماسوله چقدر مناطق بکر و زیبا دارد که ما هنوز آنها را ندیده ایم... هر بار هم که بیایی باز چیز تازه ای می بینی و منظره بکر دیگری را در خاطرت می سپاری... آری این ماسوله زیبای ما / من است... کوه ها و دره هایش هیچگاه تکراری نیست و نخواهد بود....

ساعت 12:20 نزدیک یک دیواره بسیار زیبا در مسیرمان برای ناهار توقف کردیم. ارتفاع حدود 2462 متر است. منطقه بین کله قندی و آسمانکوه در سمت راست و بالای سرمان است. **گرداب در شرق** آسمانکوه قرار دارد. قله زیبای آسمانکوه که به نظر بلندتر از گرداب است در **جنوب شرقی** ماسوله قرار دارد و از سمت **یال غربی** به قله **لاسه سر** و از طریق گردنه **اندره** به **شاه معلم** - **گردسایه** و **تروشوم** متصل می شود.

پس از صرف ناهار در ساعت 12:45 حرکت کردیم و 1:25 از منطقه آسمانکوه خارج شدیم و به صخره ای که روبرویمان بود و باید به پشت آن می رفتیم ، رسیدیم. ساعت 1:38 و ارتفاع حدود 2717 متر است. حدود 45 دقیقه ای با قله فاصله داشتیم. روی پاکوب به مسیر ادامه دادیم. در سمت راست ما منظره بسیار بکر رشته کوه های در هم تنیده و خشک مرز زنگان قرار داشت و آنقدر نزدیک بود که دلت می خواست پا بر آنها گذاری و شروع به دویدن کنی و در بادی که تو را به خود می پیچاند آزاد و رها به پرواز در آیی...حدود یک ربع قبل قله پاکوب مستقیم تمام می شود. مسیر راست را روی صخره بالا می کشیم. سمت چپ هم ظاهرا مسیر می دهد ولی چون حالت شن اسکی داشت با تصمیم سرپرست از سمت راست می رویم. پس از عبور از صخره ها دوباره به سمت چپ بالا می کشیم و در ساعت 2:22 بر فراز قله قرار می گیریم. بسیار با شکوه و زیباست وقتی در کنار همنوردانت از فراز قله به زیبایی های اطراف می نگری و خدا را شکر می کنی برای اینکه به تو توان صعود می دهد تا این همه زیبایی- این همه قدرت و عظمت را ببینی...و لذت ببری و آرزوی دوباره دیدن آن راداشته باشی وقتی هنوز آنجایی و دوست نداری که برگردی... آخ که هرچه بگویم کم گفته ام.

پس از از دقایقی عکس گرفتن (بدون بنر گروه که دوستان یادشون رفته بود بیان) 2:35 به سمت پایین حرکت کردیم. در ساعت 3:05 به دو کلبه سنگی بسیار زیبا که اطراف آن را هم سنگچین کرده بودند رسیدیم. موقع رفتن کنار آنها توقف نکرده بودیم ولی در برگشت دقایقی را روی سنگچین ها نشسته و آبی نوشیدیم.

در مسیر آقای بهارستانی که دوست آقای کاظمی بود و تا صخره بعد آسمانکوه هم آمده و سپس برگشته بود را دیدیم و با ایشان همراه شدیم. ایشان از تجربیات خود گفتند و از مواجهه با خرس. زیرا در نزدیک یال لندیز جای پای خرسی را مشاهده کردیم که شاید مربوط به دو روز قبل بود.

در ساعت 4:02 به ابتدای یال لندیز به سمت تی تی بارگاه رسیدیم. نرسیده به کلبه منطقه تی تی بارگاه باران تندی شروع شد و تا نزدیکی های دشت لندیز ادامه داشت. نزدیک دشت آسمان به قدری زیبا شده بود که ما را وادار به عکس گرفتن کرد. ابرها نارنجی شده بودند و گردابی از ابر بالای سرمان بود. ساعت 5:55 به لندیز رسیدیم و پس از 25 دقیقه استراحت و نوشیدن چای در ساعت 6:20 به راه افتادیم. هد لایت ها را روشن کردیم و مسیر دشت را که در تاریکی نمی توانستیم زیبایی ها و رودخانه خروشان را ببینیم ادامه دادیم و ساعت 8:00 به ماسوله زیبا رسیدیم.

همه معتقد بودیم این برنامه یکی از بهترین برنامه های گروه بود که به خوبی اجراشد: رفتن به قله ای تا کنون گروه نرفته بود. صعود از مسیر بکر ایلات زمین. و مهمتر از همه همنوردی با آقای فرهنگی که تجربیاتشان را با علاقه و صبر و حوصله در اختیار اعضای گروه قرار دادند.

سخن پایانی چیزی نیست جز تشکر فراوان از آقای شهرام فرهنگی و سپاس از آقای کاظمی جلودار برنامه و آقای نورایی راهنمای برگشت.

جای همه دوستان و هموردان عزیزم در این صعود خالی بود

شاد و سلامت باشید

عالی

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.